

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

REVISIONSRET TEN

SÆRBERETNING Nr. 3/2008**Den Europæiske Unions Solidaritetsfond: Hvor hurtig, effektiv og smidig er den? —
med Kommissionens svar***(artikel 248, stk. 4, andet afsnit, EF)**(2008/C 153/01)*

INDHOLD

	<i>Punkt</i>	<i>Side</i>
RESUMÉ	I-VI	3
INDLEDNING	1-5	3
REVISIONSMETODE OG REVISIONENS OMFANG	6-8	4
BEMÆRKNINGER	9-41	4
Hurtighed	9-26	4
Hvor lang tid efter katastrofen blev støtten udbetalt?	9-19	4
Hvilke faktorer forklarer forskellene på den tid, det tog at få støtte fra fonden?	20-22	7
Kan man på baggrund af den faktiske behandlingstid hævde, at fonden reagerede hurtigt over for ansøgerne?	23-26	7
Effektivitet	27-31	9
Smidighed	32-40	9
Hvordan behandler fonden regionale katastrofer?	34-38	9
Medfører støtteberegningssystemet, at ansøgninger om støtte efter regionale katastrofer ikke behandles retfærdigt?	39-40	11
Er ansøgerne tilfredse med fonden?	41	11
KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER	42-47	12
<i>Bilag</i> — Ansøgninger til Den Europæiske Unions Solidaritetsfond siden 2002		13
Kommissionens svar		15

RESUMÉ

I. Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (»EUSF« eller »fonden«) blev oprettet i 2002 som reaktion på de voldsomme oversvømmelser i Tyskland, Østrig, Tjekkiet og Frankrig. Formålet med fonden er at vise solidaritet med medlemsstater, der lider nød på grund af naturkatastrofer. Ved udgangen af 2006 havde fonden ydet over 1 milliard euro i støtte i forbindelse med 23 katastrofer.

II. Rådets ønske var, at EUSF skulle yde støtte hurtigt, effektivt og smidigt. I denne beretning undersøges det, om fonden har levet op til dette, og om modtagerstaterne er tilfredse med fonden.

III. Retten gennemgik alle de ansøgninger, der var sendt til fonden indtil udgangen af 2006, og konstaterede, at fonden ikke havde reageret hurtigt. Det bekræftes af et rundspørge, som Retten foretog. Støtten blev normalt først udbetalt ca. et år efter katastrofen.

IV. De direkte omkostninger ved Kommissionens forvaltning af fonden er lave, og Retten konkluderer derfor, at fonden fungerer effektivt. Med hensyn til smidighed konstaterede Retten ingen sager, hvor fonden havde manglet smidighed i behandlingen af støtteansøgninger.

V. Men selv om det er en langvarig proces at få støtte fra fonden, er de stater, der har modtaget penge, tilfredse med fonden. Over for de støttemodtagende stater har fonden således tjent sit grundlæggende formål og vist solidaritet med medlemsstater i katastrofesituationer.

VI. Retten anbefaler, at Kommissionen giver ansøgerne detaljeret vejledning og råd om, hvordan de hurtigt kan indsende oplysninger, så der ikke opstår forsinkelser i behandlingen af ansøgningerne.

INDLEDNING

1. I sommeren 2002 var der store oversvømmelser i Tyskland, Østrig, Tjekkiet og Frankrig. Oversvømmelserne var så voldsomme, at økonomien i de ramte regioner i en periode gik i stå. Det Europæiske Fællesskab reagerede hurtigt ved at oprette Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, herefter »EUSF« eller »fonden«, i november 2002 ⁽¹⁾.

2. Fonden skal give Fællesskabet mulighed for hurtigt, effektivt og smidigt at yde finansiell støtte efter naturkatastrofer. Den skal ikke straks dække alle de omkostninger, der følger af en katastrofe, men først og fremmest godtgøre en del af omkostningerne til genetablering af livsvigtige tjenesteydelser og midlertidig indkvartering. Det grundlæggende formål med fonden er at vise solidaritet med stater, der lider nød på grund af naturkatastrofer. Fonden har et årligt budget på 1 milliard euro og intervenserer ⁽²⁾:

a) hvis en medlemsstat eller tiltrædelsesstat rammes af en større katastrofe, dvs. en naturkatastrofe, der forvolder skader, som vurderes til mere end 0,6 % af bruttonationalindkomsten eller mere end 3 milliarder euro, hvis bruttonationalindkomsten i det berørte land er på over 500 milliarder euro (2002-priser)

b) i undtagelsestilfælde, hvis en medlemsstat eller tiltrædelsesstat rammes af en katastrofe i et naboland, dvs. en naturkatastrofe, der også rammer en nabomedlemsstat eller nabotiltrædelsesstat og dér forvolder skader i et sådant omfang, at den defineres som en større katastrofe

c) i undtagelsestilfælde, hvis en medlemsstat eller tiltrædelsesstat rammes af en regional katastrofe, dvs. en katastrofe, som berører størstedelen af regionens befolkning med alvorlige og vedvarende følger for livsvilkårene og den økonomiske stabilitet i regionen.

3. I forbindelse med alle katastrofer beregnes støttesatsen på grundlag af den samlede direkte skade, som staten har lidt. Ved større katastrofer anvendes der to satser: 2,5 % for den del af skaden, der ligger under 3 milliarder euro, og 6 % for den del af skaden, der ligger over dette beløb. Ved regionale katastrofer og katastrofer i nabolande anvendes der en enkelt sats på 2,5 % af den samlede direkte skade.

4. Fonden forvaltes af Generaldirektoratet for Regionalpolitik (GD for Regionalpolitik). I perioden fra fondens oprettelse til udgangen af 2006 modtog GD for Regionalpolitik 41 ansøgninger om støtte. Næsten halvdelen af støtteansøgningerne vedrørte oversvømmelser. I *tabel 1* vises arten af de katastrofer, ansøgningerne omhandlede.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3).

⁽²⁾ Artikel 2 i forordning (EF) nr. 2012/2002.

Tabel 1

Antal katastrofer fordelt efter art (i støtteansøgningerne)

Katastrofens art	År					I alt
	2002	2003	2004	2005	2006	
Oversvømmelse	4	3	3	7	2	19
Skovbrande	0	3	7	0	1	11
Storm	0	0	0	5	0	5
Jordskælv	0	1	1	0	0	2
Olieudslip	0	1	0	0	0	1
Ugunstigt vejr	0	1	0	0	0	1
Vulkanudbrud	0	1	0	0	0	1
Ekspllosion	0	0	0	0	1	1
I alt	4	10	11	12	4	41

Kilde: GD for Regionalpolitik register over ansøgninger.

5. I alt blev der i denne periode ydet 1 084 millioner euro i støtte på baggrund af 23 godkendte ansøgninger, som vist i tabel 2 (en detaljeret liste findes i bilag I).

Tabel 2

Antal ansøgninger og støttebeløb i perioden 2002-2006 fordelt efter kategori

Katastrofens kategori	Modtagne ansøgninger	Godkendte ansøgninger	Afviste ansøgninger	Ydet støttebeløb (millioner euro)
Større naturkatastrofe	15	14	1	961,3
Katastrofe i naboland	2	2	0	1,6
Regional katastrofe	24	7	17 ⁽¹⁾	121,1
I alt	41	23	18	1 084

⁽¹⁾ Herunder to ansøgninger, der ikke blev afvist, men trukket tilbage.

Kilde: GD for Regionalpolitik register over ansøgninger.

b) Blev støtten ydet effektivt?

c) Reagerede fonden smidigt over for ansøgerne uden at overtræde princippet om retfærdig behandling?

d) Er ansøgerne tilfredse med fonden?

8. Revisionen blev hovedsagelig foretaget ved hjælp af interviews, gennemgang af sagsakter i Kommissionen og analyse af de indsamlede data. Derudover foretog Retten et elektronisk rundspørge ved at sende spørgeskemaer til 37 af de 41 ansøgere i 17 stater, der havde søgt om støtte fra fonden (jf. bilag I). Retten modtog svar fra 33 ansøgere fra 15 medlemsstater (en svarprocent på 89 %).

BEMÆRKNINGER

Hurtighed

Hvor lang tid efter katastrofen blev støtten udbetalt?

9. I forbindelse med de 23 godkendte ansøgninger gik der i gennemsnit 375 dage, før støtten blev modtaget.

10. Retten undersøgte, hvor lang tid det havde taget at få støtte fra fonden, ved at opdele behandlingen af ansøgningerne i faser. Fra den dato, hvor katastrofen indtræffer, til udbetalingsdatoen består den administrative proces af fem faser (jf. figur 1).

REVISIONSMETODE OG REVISIONENS OMFANG

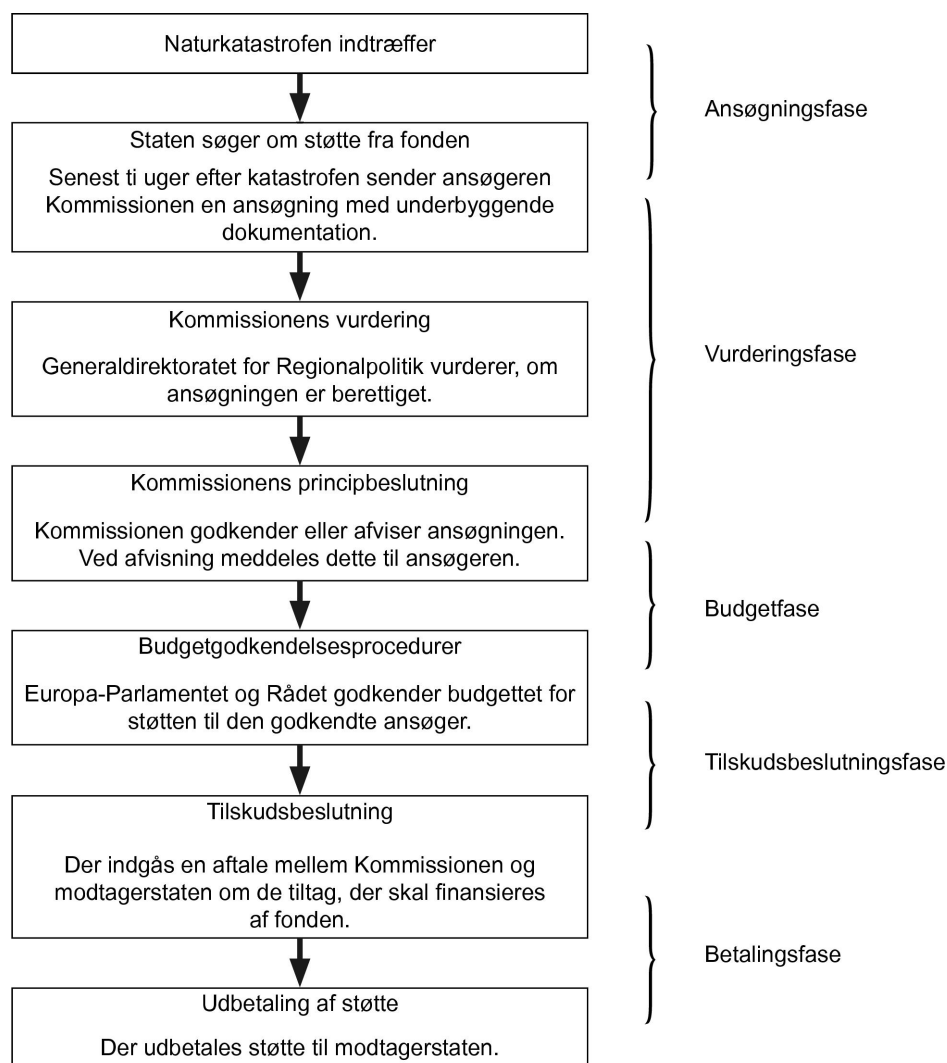
6. Målet med revisionen var at vurdere, om Kommissionens gennemførelse af fonden siden begyndelsen har været hurtig, effektiv og smidig. Med henblik herpå gennemgik Retten alle de 41 støtteansøgninger, GD for Regionalpolitik havde modtaget i perioden fra fondens oprettelse (2002) til udgangen af 2006.

7. Retten forsøgte at få besvaret følgende spørgsmål:

a) Reagerede fonden hurtigt over for ansøgerne, dvs. stater eller regioner, der var berørt af katastrofer?

Figur 1

Faser i behandlingen af ansøgninger om støtte fra fonden

11. Tabel 3 viser, hvor lang tid behandlingens forskellige faser varede i gennemsnit. Gennemsnitstiden for de første to faser er beregnet på grundlag af alle 41 ansøgninger, mens gennemsnitstiden for de sidste tre faser kun er beregnet på grundlag af de 23 godkendte ansøgninger.

Tabel 3

Gennemsnitligt antal dage pr. fase i behandlingen af ansøgninger om støtte fra fonden

Fase	Gennemsnitstid i kalenderdage
Ansøgningsfase	66
Vurderingsfase	148
Budgetfase	65
Tilskudsbeslutningsfase	94
Betalingsfase	24

Kilde: GD for Regionalpolitik's register over ansøgninger.

Der går i gennemsnit ca. to måneder, før Kommissionen modtager statens ansøgning.

12. Som vist i tabel 3 varer ansøgningsfasen i gennemsnit 66 dage. Det er fastsat i forordningen om støtte fra fonden, at ansøgninger skal sendes til Kommissionen »så hurtigt som muligt og senest ti uger efter den første skade i forbindelse med katastrofen«⁽¹⁾. I syv sager (næsten 17 %) blev ansøgningerne imidlertid indsendt mere end ti uger efter katastrofen, dvs. efter den fastsatte frist. Ansøgerne skal åbenbart bruge mindst to måneder til at udarbejde ansøgningen. Grunden til, at det tager så lang tid, er, at der skal indsamles dokumentation til underbyggelse af ansøgningen, herunder oplysninger om, hvor stor en del af befolkningen, der er ramt af katastrofen.

⁽¹⁾ Artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2012/2002.

Kommissionen bruger i gennemsnit næsten fem måneder på at indhente manglende oplysninger og vurdere, om ansøgningen er berettiget.

13. Det fremgår af tabel 3, at vurderingsfasen er den længste af alle faserne i behandlingen af ansøgninger om støtte fra fonden. Denne fase tegner sig for over en tredjedel af den tid, der går fra den dato, hvor katastrofen indtræffer, til udbetalingsdatoen. Når Kommissionen har modtaget en ansøgning, kontrollerer den, om ansøgningen er berettiget, hvilket i næsten alle sager betyder, at den beder ansøgerstaten om yderligere oplysninger (jf. tekstboks 1). Vurderingsfasen afsluttes med en principbeslutning om, om der skal ydes støtte eller ej.

Tekstboks 1

Indsendelse af de nødvendige oplysninger til Kommissionen

Det varierer meget, hvor lang tid Kommissionen skal bruge til at analysere en ansøgning og bede om yderligere oplysninger. I forbindelse med en oversvømmelse i 2005 blev der umiddelbart efter katastrofen og før den officielle ansøgning indsendt en masse oplysninger — især elektroniske data. Det medførte, at Kommissionen bad om yderligere oplysninger 1,6 måneder, før den modtog ansøgningen, og at vurderingsfasen blev kortere end gennemsnittet. I en skovbrandssag i 2003 sendte myndighederne de nødvendige oplysninger til Kommissionen allerede dagen efter, at den havde bedt om dem. Det resulterede i en samlet vurderingstid på kun 1,5 måneder. I den modsatte ende af skalaen finder man en anden sag fra 2003, som det tog 12,5 måneder at vurdere. Grunden var, at de nationale myndigheder sendte en kæmpestor, men ufuldstændig, pakke underbyggende dokumentation skrevet på deres eget sprog.

14. Retten undersøgte, hvad ansøgerne mener om vurderingsfasens varighed (jf. tabel 4). Ifølge rundspørgets resultater syntes over halvdelen af de godkendte ansøgere og også to tredjedele af de afviste ansøgere, at den tid, Kommissionen havde brugt på at vurdere deres ansøgning, var rimelig. Godkendte ansøgere er de ansøgere, hvis ansøgninger blev godkendt, og afviste ansøgere er de ansøgere, hvis ansøgninger blev afvist.

Tabel 4

Ansøgernes mening om vurderingsfasens varighed

Mening om vurderingsfasens varighed	Ansøgere	
	Godkendte	Afviste
Rimelig	50 %	67 %
For lang	39 %	11 %
Andet	11 %	11 %
Ikke oplyst	0 %	11 %
I alt	100 %	100 %

Kilde: Data fra ansøgere indhentet ved Rettens rundspørge.

15. I tabel 5 vises den gennemsnitlige varighed af de vurderingsfaser, som ansøgerne fandt rimelige, og den gennemsnitlige varighed af de vurderingsfaser, som ansøgerne fandt for lange. Det er interessant, at de afviste ansøgere synes at være mere »tålmodige« end de godkendte ansøgere. Og det er værd at bemærke, at kun én afvist ansøger mente, at Kommissionen havde brugt »for lang« tid.

Tabel 5

Forholdet mellem ansøgningens godkendelse, vurderingsfasens varighed og ansøgernes mening

Godkendte ansøgninger		Afviste ansøgninger	
Gennemsnitlig varighed for de ansøgere, der opfattede varigheden som rimelig	Gennemsnitlig varighed for de ansøgere, der opfattede varigheden som for lang	Gennemsnitlig varighed for de ansøgere, der opfattede varigheden som rimelig	Gennemsnitlig varighed for de ansøgere, der opfattede varigheden som for lang
101 dage	171 dage	129 dage	181 dage

Kilde: Data fra ansøgere indhentet ved Rettens rundspørge.

Der går i gennemsnit over to måneder, før de finansielle ressourcer stilles til rådighed på EU's budget.

16. Når Kommissionen har truffet sin principbeslutning, begynder budgetfasen. EUSF-budgetposten er kun et promemoria. Kommissionen udarbejder en »budgetansøgning«, som forelægges budgetmyndigheden (Rådet og Europa-Parlamentet). Denne budgetændringsprocedure varer i gennemsnit over to måneder, men den kan vare op til fire måneder i perioder med ferie (jf. tekstboks 2).

Tekstboks 2

Gennemførelse af budgetændringsproceduren

I forbindelse med to ansøgninger om støtte efter oversvømmelser i 2005 blev principbeslutningen truffet i december 2005, men budgetændringen blev først godkendt i april 2006, fire måneder senere. I forbindelse med en sag om støtte efter oversvømmelser i 2004 blev principbeslutningen truffet i juni 2005, men budgetændringen blev først godkendt i september 2005, tre måneder senere.

Det tager i gennemsnit tre måneder at få alle dokumenterne underskrevet.

17. Når de nødvendige finansielle ressourcer er blevet stillet til rådighed på budgettet, vedtager Kommissionen en tilskudsbeslutning og indgår en aftale med ansøgeren. Denne aftale beskriver arten af de tiltag, der skal finansieres af fonden, og hvor de skal udføres. Som det fremgår af tabel 3, varer denne fase i gennemsnit tre måneder. Der blev imidlertid konstateret usædvanlig lange forsinkelser i syv sager, hvor ansøgerne havde været for længe om at indsende de nødvendige dokumenter — somme

tider noget så simpelt som nummeret på den bankkonto, pengene skulle betales til. Der kan også opstå forsinkelser på grund af den måde, hvorpå dokumenterne sendes til Kommissionen. For eksempel sendte nogle ansøgerstater den underskrevne tilskuds-aftale med diplomatisk post til deres faste repræsentation, som derefter sendte den til Kommissionen, men det viste sig, at det faktisk tog længere tid end almindelig post.

18. Sammenlagt udgør den gennemsnitlige varighed af budgetfasen og tilskudsbeslutningsfasen næsten halvdelen af den tid, der i gennemsnit går fra den dato, hvor katastrofen indtræffer, til den dato, hvor støtten modtages fra fonden. Det tager altså lige så lang tid at stille de finansielle ressourcer til rådighed og få alle dokumenterne underskrevet, som det tager at vurdere en ansøgning.

Der går i gennemsnit næsten en måned, før der betales.

19. Som vist i tabel 3 varer betalingsfasen i gennemsnit 24 dage. Når aftalen er blevet underskrevet af begge parter, tager det normalt under en måned at foretage betalingen, men det kan tage længere tid, hvis Kommissionen modtager den underskrevne aftale ved begyndelsen af budgetåret. På grund af de regnskabs-mæssige procedurer ved afslutningen og begyndelsen af året vil betalingen i så fald først blive foretaget i marts måned.

Hvilke faktorer forklarer forskellene på den tid, det tog at få støtte fra fonden?

20. Indtil nu har denne beretning omhandlet den gennemsnitlige varighed af de fem faser i processen med at få støtte fra fonden, men der var store udsving fra gennemsnittet. Retten forsøgte at identificere faktorer, som kunne forklare forskellene. Den undersøgte derfor, i hvilken udstrækning forskellene kunne forklares med henvisning til katastrofens kategori, katastrofens art og det land, hvor katastrofen indtraf. Der blev skelnet mellem tre kategorier af katastrofer: større katastrofer, katastrofer i nabolande og regionale katastrofer. Med hensyn til art blev katastroferne klassificeret som oversvømmelse, skovbrande, storm, jordskælv, olieudslip, ugunstigt vejr, vulkanudbrud eller eksplosion. Retten konstaterede, at der ikke var nogen væsentlig sammenhæng mellem katastrofens kategori og den tid, det tog at få støtte fra fonden. Det samme gjorde sig gældende med katastrofens art og det land, hvor katastrofen indtraf.

21. Et eksempel på analysen af forskellene på den tid, det tog at få støtte fra fonden, er vist i tabel 6. Her vises forholdet mellem katastrofens art og ansøgningsfasens varighed. Det fremgår, at katastrofens art ikke i væsentlig grad forklarer forskellene på den tid, det tog ansøgeren at forelægge sagen for Kommissionen.

Tabel 6

Ansøgningsfasens varighed set i forhold til katastrofens art

Katastrofens art	Antal ansøgninger	Antal dage i gennemsnit	Mindste antal dage	Største antal dage	Standardafvigelse
Oversvømmelse	19	67	12	106	17
Skovbrande	11	58	24	70	17
Storm	5	64	61	67	2
Jordskælv	2	72	70	74	2
Olieudslip	1	55	55	55	0
Ugunstigt vejr	1	79	79	79	0
Vulkanudbrud	1	79	79	79	0
Eksplosion	1	68	68	68	0
Alle katastrofer	41	66	12	106	15

Kilde: GD for Regionalpolitik's register over ansøgninger.

22. Rettens analyse viser, at den tid, det tager at mobilisere midlerne, hovedsagelig afhænger af:

- hvilke administrative regler, der skal anvendes
- hvor hurtigt Kommissionen reagerer, herunder med oversættelse
- hvor hurtigt de nationale myndigheder svarer Kommissionen
- kvaliteten af de oplysninger, ansøgeren indsender.

Kan man på baggrund af den faktiske behandlingstid hævde, at fonden reagerede hurtigt over for ansøgerne?

23. Retten forsøgte at sammenligne fondens hurtighed med hurtigheden i lignende fonde eller aktiviteter. En række andre

fonde og aktiviteter blev undersøgt. Det viste sig, at nødhjælpsreserven under Kommissionens Generaldirektorat for Humanitær Bistand ligner fonden mest. Selv om der er ligheder mellem nødhjælpsreserven og fonden, er de dog ikke så ens, at der kan fastsættes et benchmark for fondens hurtighed. For nødhjælpsreserven gælder der specifikke bestemmelser og procedurer, som sikrer, at den kan yde øjeblikkelig bistand (f.eks. varer vurderingsfasen under en uge, og reserven har sin egen budgetpost). Der gælder ingen tilsvarende bestemmelser for fonden.

24. I forbindelse med sin dataanalyse bemærkede Retten imidlertid, at de første fire ansøgninger førte til betaling i løbet af 100-150 dage fra den dato, hvor katastrofen indtraf, i gennemsnit 131 dage. Kommissionen begyndte at behandle de første fire ansøgninger, før fonden var endeligt oprettet. Behandlingstiden for disse fire ansøgninger er et benchmark, som behandlingstiden for senere ansøgninger kan bedømmes ud fra. Hvis der i forbindelse med en ansøgning modtaget i 2003 eller derefter, hvor fonden var endeligt oprettet, går mere end 150 dage fra den dato, hvor katastrofen indtræffer, til den dato, hvor støtten modtages fra fonden, kan behandlingstiden betegnes som lang. Den gennemsnitlige behandlingstid for de 19 ansøgninger, der blev godkendt efter de første fire, var 415 dage, dvs. over det netop fastsatte benchmark. Retten mener derfor ikke, at fonden har været hurtig til at yde støtte i årene efter 2002. Fondens behandlede de første fire ansøgninger langt hurtigere end de efterfølgende.

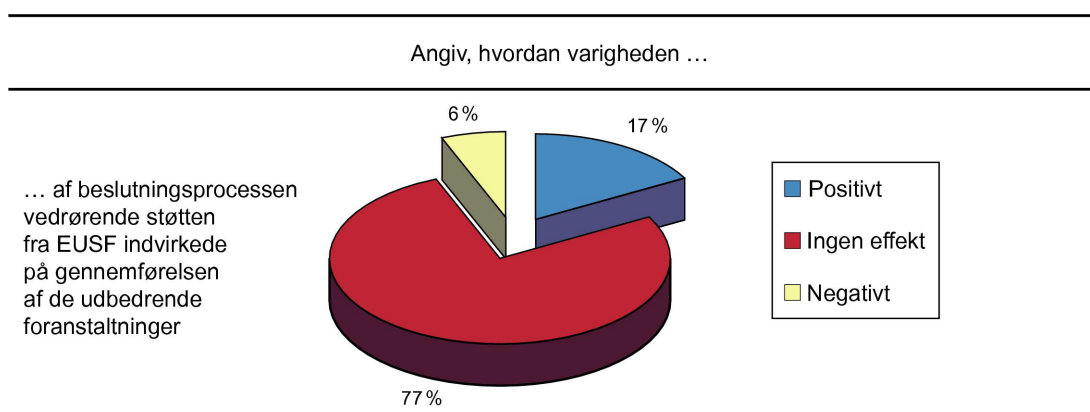
25. En undersøgelse af de fire benchmarksager kan måske bidrage til at identificere, hvordan behandlingen af nye sager kan gøres hurtigere. For disse fire sager gjaldt det:

- a) at vurderingen i gennemsnit kun varede ni dage, fordi Kommissionen modtog væsentlig dokumentation i de indledende stadier (før indsendelsen af den formelle ansøgning)
- b) at budgetfasen i gennemsnit kun varede otte dage, fordi Kommissionen sendte sit forslag til Europa-Parlamentet, samme dag som den traf sin principbeslutning
- c) at man i tilskudsbeslutningsfasen sparede meget tid, fordi begge parter underskrev aftalen samme dag.

26. Retten undersøgte, om ansøgerne mente, at processens varighed havde haft en indvirkning på gennemførelsen af de udbedrende foranstaltninger. Rundspørget viste, at de fleste ansøgere ikke mente, at processens varighed havde haft nogen indvirkning på gennemførelsen af de udbedrende foranstaltninger. Det skyldes formentlig, at fonden primært anvendes til godtgørelse af en lille del af de omkostninger, der følger af katastrofen (jf. *diagram 1*).

Diagram 1

Modtagerstaternes rundspørgesvar om fondens indvirkning på gennemførelsen af de udbedrende foranstaltninger

Effektivitet

27. Det er et krav, at fonden skal være effektiv. Det er fastsat i forordningen, at »de administrative procedurer skal justeres med dette for øje og begrænses til det absolut nødvendige« ⁽¹⁾, uden at dette dog defineres nærmere.

28. Retten undersøgte de procedurer, som modtagerstaterne skal følge med hensyn til udbud, kontraktindgåelse, gennemførelse, rapportering og revision. Retten konkluderede, at kravene til fondens modtagerstater er mindre besværlige end kravene til de øvrige EU-fondes modtagerstater. Det kan derfor slutes, at de administrative procedurer er begrænset til et niveau, som sikrer, at de er effektive for modtagerstaterne.

29. Retten undersøgte de administrative procedurer i Kommissionen for at vurdere, om de var begrænset til et minimum. Retten konkluderede, at så længe fonden har sin nuværende form (som en solidaritetsfond snarere end en nødhjælpsfond), er alle fem faser i de administrative procedurer nødvendige, og ingen af dem kan undværes.

30. Kommissionen har ikke et regnskabssystem med data, som gør det muligt at beregne fondens omkostninger, men Retten skønner, at de gennemsnitlige direkte omkostninger ved forvaltningen af fonden er ca. 0,06 % (under 0,1 %) af de ydede beløb, jf. tabel 7. Siden fondens oprettelse i 2002 har to personer haft det som deres faste opgave at forvalte fonden. De tager sig af hele processen fra de indledende ansøgninger til afslutningen af støtteinterventionerne.

31. I et forsøg på at beregne de samlede omkostninger ved Kommissionens forvaltning af fonden bad Retten både Direktoratet for Ressourcer og Direktoratet for Revision om yderligere oplysninger om andre ansatte, der var beskæftiget med denne opgave, om hyppigheden af og omkostningerne ved tjenesterejser for operationelle enheder og revisionsenheder samt om andre administrationsomkostninger og omkostninger ved overvågning og kontrol på stedet. Der forelå kun begrænsede oplysninger. For at fastsætte et benchmark til brug ved sin vurdering foretog Retten derfor et skøn over alle de nævnte omkostninger på årsbasis. Det gav et gennemsnitligt årligt beløb på 170 000 euro. Som det fremgår af tabel 7, er administrationsomkostningerne minimale i forhold til de beløb, der forvaltes. I 2002, hvor der kun var fire sager at forvalte, svarede administrationsomkostningerne således kun til 0,02 % af den ydede støtte. Resultaterne af Rettens undersøgelse viser, at Kommissionen forvalter fonden effektivt.

⁽¹⁾ Betragtning 8 i forordning (EF) nr. 2012/2002.

Tabel 7

Fondens administrationsomkostninger og arbejdsmængde pr. år

	2002	2003	2004	2005	2006
GD for Regionalpolitik's årlige administrationsomkostninger (millioner euro)	0,15	0,16	0,17	0,18	0,19
Antal ansøgninger	4	10	11	12	4
Ydet støtte (millioner euro)	728	107	20	205	24

Kilde: Rettens skøn over omkostningerne og GD for Regionalpolitik.

Smidighed

32. Ved smidighed forstås i denne analyse, at et system let kan tilpasses til andre anvendelser eller miljøer end dem, som det specifikt blev udformet til. Fondens blev udformet med henblik på større katastrofer. Det er derfor i behandlingen af ansøgninger vedrørende regionale katastrofer, at fonden kan udvise smidighed.

33. Fondens skal give Fællesskabet mulighed for at reagere smidigt på katastrofesituationer, men særlige tilfælde skal behandles meget nøje ⁽²⁾. Fondens smidighed må ikke føre til overtrædelse af princippet om retfærdig behandling.

Hvordan behandler fonden regionale katastrofer?

34. Retten undersøgte fondens behandling af regionale og større katastrofer og fokuserede på smidighed med udgangspunkt i princippet om retfærdig behandling af ansøgningerne. En retfærdig behandling indebærer, at Kommissionen foretager en rimelig vurdering af de indsendte ansøgninger og anvender sammenhængende og konsekvente kriterier for godkendelse eller afvisning af ansøgningerne.

35. Af de 18 ansøgninger, der blev afvist ⁽³⁾, vedrørte 15 (83 %) regionale katastrofer. Grunden til de mange afvisninger er, at definitionen af regionale katastrofer er temmelig uklar,

⁽²⁾ Artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2012/2002.

⁽³⁾ Herunder to ansøgninger, der blev trukket tilbage.

og at det er mere kompliceret at vurdere, om de giver ret til støtte fra fonden. I forbindelse med hver afvisning begrundede Kommissionen sin beslutning. De hyppigste årsager var:

- a) at ansøgningen blev indsendt for sent og/eller var ufuldstændig
- b) at de anmeldte skader ikke berørte størstedelen af befolkningen og ikke kunne klassificeres som en regional katastrofe
- c) at medlemsstaten havde angivet en forkert dato for katastrofens indtræffen.

36. Retten hævder ikke, at afviste sager skulle have været godkendt, men den bemærker, at der i to sager er uklarhed om de anvendte kriterier eller i den begrundelse, der blev givet til medlemsstaten (jf. *tekstboks 3*). I én sag blev støttebetingelserne vedrørende størrelsen af den berørte del af befolkningen ikke anvendt på samme måde som i lignende sager.

Tekstboks 3

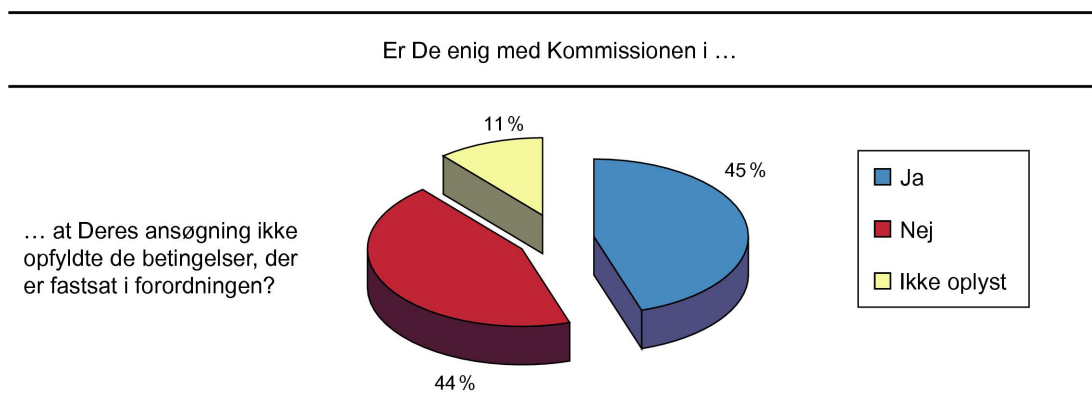
Støttekriterier anvendt i forbindelse med regionale katastrofer

Med hensyn til en ansøgning vedrørende skovbrand, som blev afvist i 2005, angav Kommissionen som et af sine argumenter, at skovbranden ikke havde berørt størstedelen af befolkningen (jf. betingelserne i punkt 2). Dette argument blev imidlertid ikke brugt ved afvisningen af en lignende sag i 2003. Tværtimod forklarede Kommissionen selv i sin EUSF-årsberetning for 2002-2003, hvorfor kriteriet ikke fandt anvendelse i netop den sag. Efter Rettens opfattelse var der imidlertid ingen grund til at anvende kriteriet i hverken den ene eller den anden af de afviste sager.

Ét af Kommissionens argumenter for at afvise en oversvømmingssag i 2004 var, at fællesskabsordningen for civilbeskyttelse ikke var blevet anvendt, hvilket lod formode, at oversvømmelsen var af begrænset karakter. Det er imidlertid ikke et krav i forordningen, at fællesskabsordningen skal anvendes. Retten sammenholdt denne sag med en afvist oversvømmelsessag i 2005, hvor Kommissionen også henviste til ordningen for civilbeskyttelse, men anførte, at dette element ikke var relevant i den pågældende sag.

Diagram 2

Ansøgernes mening om Kommissionens afvisningsgrunde

37. Retten undersøgte, om de afviste ansøgere vedrørende alle kategorier af katastrofer var enige i Kommissionens begrundelse for afvisning. Dette kan bruges som målestok for, om reglerne for støtteberettigelse er sammenhængende, og om ansøgerne forstår dem klart. Som det fremgår af *diagram 2*, viser rundspørgets resultater, at 45 % af ansøgerne var enige i Kommissionens argumenter for at afvise deres ansøgning. Når ansøgerne

ikke var enige i Kommissionens argumenter, angav de følgende årsager:

- a) I en nødsituation, hvor de umiddelbare behov prioriteres højest, er det umuligt for de berørte regioner at efterkomme Kommissionens krav om forelæggelse af meget nøjagtige data inden for den meget korte tidsfrist.

- b) Det er somme tider vanskeligt at foretage en rent økonomisk opgørelse af den skade, der rammer befolkningen: I små landkommuner er det for eksempel ikke kun beboernes ejendom, men også deres levevis og generelle livsbetingelser, der ødelægges. Det blev også fremført, at alle disse små skader tilsammen kan skabe et stort problem.
- c) I forbindelse med nogle sager mente myndighederne, at Kommissionen tidligere har godkendt ansøgninger og finansieret tiltag i lignende tilfælde.

38. Ansøgernes svar viser, at de har problemer med den frist, der er fastsat for udarbejdelsen af ansøgningen, med opgørelsen af skaden for så vidt angår de elementer, der er svære at kvantificere, og med de kriterier, Kommissionen anvender ved vurderingen af ansøgningen. Dette sidste punkt i kritikken kunne tyde på, at ansøgerne i nogle tilfælde ikke er overbevist om, at Kommissionens behandling er retfærdig.

Medfører støtteberegningsprincippet, at ansøgninger om støtte efter regionale katastrofer ikke behandles retfærdigt?

39. Efter den metode, som Kommissionen anvender ⁽¹⁾, bruges der i forbindelse med alle regionale katastrofer samme faste støttesats, nemlig 2,5 % af den samlede direkte skade, og ansøgerstatens eller -regionens »velstand« tages ikke i betragtning. I forbindelse med større katastrofer beregnes støtten derimod på grundlag af ansøgerens bruttonationalindkomst, så der sikres en mere retfærdig behandling af landene i betragtning af deres respektive velstand.

40. Anvendelse af fonden efter »særlige kriterier« (regional katastrofe) er reglen snarere end undtagelsen (58 % af katastroferne var regionale). Men det er uhyre vanskeligt at opfylde de nødvendige betingelser og få godkendt en ansøgning efter reglerne for usædvanlige regionale katastrofer, som kræver, at sagerne skal behandles meget nøje. Derfor blev 83 % af ansøgningerne vedrørende regionale katastrofer afvist efter en længere vurderingsperiode. Afvisningerne skyldtes ikke, at der ikke var midler til rådighed, for fra oprettelsen i oktober 2002 til udgangen af 2006 har fonden kun ydet støtte med et samlet beløb, der svarer til lidt mere end ét års budget.

Er ansøgerne tilfredse med fonden?

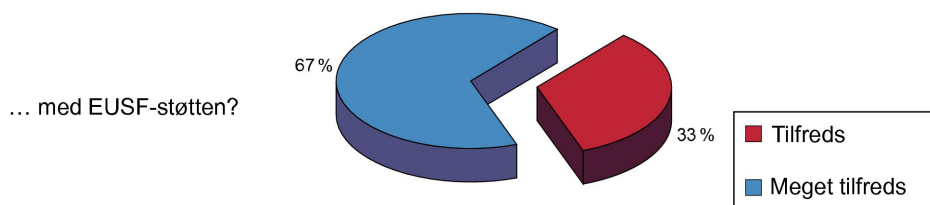
41. Alle de ansøgere, der besvarede Rettens spørgeskema, var tilfredse med fonden. Især i de nye medlemsstater opfatter man fonden som et tegn på solidaritet og mener, at den bidrager til at give EU et positivt omdømme. I besvarelsenerne (jf. *diagram 3*) er de hyppigst angivne årsager til denne tilfredshed følgende:

- Fondens støtte var et tegn på, at EU på grund af katastrofernes omfang var solidarisk med befolkningen i de ramte regioner.
- Støtten var med til at dække de enorme omkostninger i forbindelse med katastroferne (sekundære nødhjælpsaktioner blev udvidet, processen blev hurtigere osv.).
- Støtten lettet byrden på de offentlige budgetter, om end det i forhold til katastrofens størrelse somme tider kun var i begrænset omfang.
- Støtten havde en positiv effekt på offentlighedens holdning til EU-tiltrædelse i kandidatlandene.

Diagram 3

Samlet tilfredshed med EUSF

Hvor tilfreds er De generelt ...

⁽¹⁾ Kommissionens årsberetning om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond 2002-2003, s. 24.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

42. Rettens undersøgelse af fondens aktivitet i perioden 2002-2006 viser, at fonden ikke reagerer hurtigt. I gennemsnit måtte ansøgerne vente 12 måneder efter katastrofen, før støtten blev udbetalt. Ventetiden er ikke afhængig af katastrofens kategori, dens art eller det land, ansøgningen kommer fra. Hvor lang tid det tager at mobilisere midlerne afhænger hovedsagelig af, hvilke administrative regler der anvendes, hvor hurtig Kommissionen er, hvor hurtigt de nationale myndigheder svarer Kommissionen, og kvaliteten af de oplysninger, ansøgerne indsender i de enkelte sager (jf. punkt 10-26).

43. Det har vist sig at være effektivt at lade det nuværende antal ansatte forvalte fonden i Kommissionen. Retten konstaterede desuden, at de samlede omkostninger ved forvaltningen af fonden er meget lave i forhold til den ydede støtte (jf. punkt 27-31).

44. Retten konstaterede ingen sager, hvor fonden havde manglet smidighed i behandlingen af støtteansøgninger. Uden at drage afvisningen af ansøgninger i tvivl bemærker Retten dog, at der i nogle få sager er uklarhed i begrundelsen for afvisningen af ansøgninger vedrørende regionale katastrofer. Efter den metode,

der anvendes til beregning af støttebeløbet i forbindelse med godkendte ansøgninger vedrørende regionale katastrofer, tages statens velstand ikke i betragtning, hvilket kan medføre, at princippet om retfærdighed ikke bliver overholdt (jf. punkt 32-40).

45. Endelig skal det bemærkes, at alle de ansøgere, der besvarede rundspørget, er tilfredse med fonden trods de nævnte problemer. Fonden har således tjent sit grundlæggende formål, som er at vise solidaritet med medlemsstater i katastrofesituationer (jf. punkt 41).

46. Med henblik på at gøre udbetalingen af støtten hurtigere, bør Kommissionen inden udgangen af 2008 indføre procedurer, som sikrer, at modtagerstaten så hurtigt som muligt får detaljeret vejledning om, hvilke krav ansøgningen skal opfylde, helst inden for en uge efter at staten eller regionen har givet Kommissionen meddelelse om, at der vil blive søgt om støtte fra fonden.

47. Desuden bør Kommissionen tage direkte kontakt til det organ i medlemsstaten eller tiltrædelsesstaten, som har ansvaret for at udarbejde ansøgningen, så den kan gøre opmærksom på de almindelige svagheder i ansøgningerne og fremhæve vigtigheden af, at ansøgningen og andre dokumenter, som Kommissionen måtte bede om, herunder den endelige aftale, bliver indsendt hurtigt.

Vedtaget af Revisionsretten i Luxembourg på mødet den 13. marts 2008.

På Revisionsrettens vegne
Vítor Manuel DA SILVA CALDEIRA
Formand

BILAG

ANSØGNINGER TIL DEN EUROPÆISKE UNIONS SOLIDARITETSFOND SIDEN 2002 (SENEST OPDATERET 31.12.2007 — GD FOR REGIONALPOLITIK)

År	Land		Katastrofens art	Skade (millioner euro)	Kategori	Ydet støtte (millioner euro)	Modtagelse af EUSF-støtten på nationalt niveau ⁽¹⁾
2002	1	AT	Oversvømmelse	2 900,0	større	134,0	27.12.2002
	2	CZ	Oversvømmelse	2 300,0	større	129,0	13.1.2003
	3	FR	Oversvømmelse (Le Gard)	835,0	regional	21,0	27.12.2002
	4	DE	Oversvømmelse	9 100,0	større	444,0	29.12.2002
Støtte vedrørende 2002 i alt						728,0	
2003	1	ES	Olieudslip (Prestige)	436,0	regional	8,6	29.3.2004
	2	IT	Jordskælv (Molise/Puglia)	1 558,0	regional	30,8	11.3.2004
	3	IT	Vulkanudbrud (Etna)	849,0	regional	16,8	11.3.2004
	4	IT	Oversvømmelse (Norditalien)	1 900,0	regional	afvist	i/r
	5	EL	Ugunstigt vintervejr	ikke opgjort	større	afvist	i/r
	6	PT	Skovbrande	1 227,9	større	48,5	2.12.2003
	7	FR	Skovbrande (Sydfrankrig)	531,1	regional	afvist	i/r
	8	ES	Skovbrande (den portugisiske grænse)	53,2	naboland	1,3	6.9.2004 (betalingsdato)
	9	MT	Oversvømmelse	30,2	større	1,0	12.11.2004 (betalingsdato)
	10	IT	Oversvømmelse (Friuli Venezia-Giulia)	525,1	regional	afvist	i/r
Støtte vedrørende 2003 i alt						107,0	
2004	1	FR	Oversvømmelse (Rhone-deltaet)	785,0	regional	19,6	7.7.2004
	2	ES	Oversvømmelse (Malaga)	72,9	regional	afvist	i/r
	3-9	ES	Skovbrande (syv ansøgninger)	479,8	regional	alle syv afvist	i/r
	10	SK	Oversvømmelse	29,1	regional	afvist	i/r
	11	SI	Jordskælv	12,5	regional	trukket tilbage	i/r
Støtte vedrørende 2004 i alt						19,6	

2005	1	SK	Storm (Tatras)	202,7	større	5,7	7.11.2005
	2	IT	Oversvømmelse (Sardinien)	223,0	regional	afvist	i/r
	3	EE	Storm	47,9	større	1,3	ikke oplyst
	4	LV	Storm	192,6	større	9,5	ikke oplyst
	5	SE	Storm	2 297,3	større	81,7	18.4.2006
	6	LT	Storm	15,2	naboland	0,4	12.4.2006
	7	EL	Oversvømmelse (Evros)	135,0	regional	afvist	i/r
	8	RO	Oversvømmelse (forår)	489,5	større	18,8	17.8.2006
	9	BG	Oversvømmelse (forår)	222,3	større	9,7	7.7.2006
	10	BG	Oversvømmelse (sommer)	237,4	større	10,6	7.7.2006
	11	RO	Oversvømmelse (sommer)	1 049,7	større	52,4	17.8.2006
	12	AT	Oversvømmelse (Tyrol/Vorarlberg)	591,9	regional	14,8	24.10.2006
Støtte vedrørende 2005 i alt						204,9	
2006	1	UK	Ekspllosion	730,0	(regional)	trukket tilbage	i/r
	2	EL	Oversvømmelse	372,3	regional	9,3	17.12.2007
	3	HU	Oversvømmelse	519,1	større	15,1	19.10.2007
	4	ES	Skovbrande	91,0	regional	afvist	i/r
Støtte vedrørende 2006 i alt						24,4	
Samlet støtte ydet siden 2002						1 083,9 millioner euro ⁽²⁾	

⁽¹⁾ EUSF-tilskuddet skal anvendes inden for en frist på et år at regne fra den dato, hvor det modtages i modtagerstaten. Senest seks måneder efter udløbet af fristen på et år skal modtagerstaten forelægge en gennemførelsesrapport vedlagt en begrundelse for udgifterne.

⁽²⁾ Inklusive beløb, der i 2006 endnu ikke var udbetalt vedrørende ansøgninger fra 2005.

KOMMISSIONENS SVAR**RESUMÉ**

III. Fristen for, hvor hurtigt midlerne stilles til rådighed for modtagerne, er en direkte konsekvens af proceduren i EUSF-forordningen, som i praksis har betydet, at EUSF ikke er et hurtigt beredskabsinstrument, men et refinansieringsinstrument for udgifter, som allerede er afholdt af de nationale myndigheder.

IV. Kommissionen medgiver, at det er vanskeligere at opfylde kravene til en ansøgning i forbindelse med »en regional katastrofe« end i forbindelse med en »større katastrofe«. Det er bevidst fra lovgivers side, idet Kommissionen i henhold til artikel 2 i forordningen »meget nøje« skal gennemgå ansøgninger i forbindelse med regionale katastrofer.

V. Solidaritetsfonden har hjulpet med at lette de finansielle byrder for de stater, der har været ramt af katastrofer, og den har haft positiv betydning for borgernes opfattelse af EU, idet den har bidraget med hjælp og yderligere ressourcer i tilfælde af særligt store problemer.

VI. Kommissionen tilslutter sig Rettens anbefalinger. Umiddelbart efter forordningens vedtagelse blev der udarbejdet et standardansøgningsskema og en detaljeret ansøgningsvejledning (begge dele kan hentes på InfoRegio's websted). Det er Kommissionens hensigt at tage direkte kontakt til det organ, der udarbejder ansøgningen, forudsat at ansøgerstaten giver sin tilladelse, og at supplere ansøgningsvejledningen med oplysninger, der gør ansøjerne opmærksomme på eventuelle kilder til forsinkelse.

BEMÆRKNINGER

10-13. Der kan være overlapning mellem de fem faser, som Retten har fastsat. F.eks. mangler der ofte i forbindelse med den første fremlæggelse af ansøgningen en række vigtige oplysninger, og Kommissionen kan ikke afslutte sin vurdering, inden de manglende oplysninger foreligger.

I forbindelse med ansøgningerne i 2005 (året med de fleste ansøgninger i den periode, som Retten har gennemgået) gik der i gennemsnit 93 dage, inden Kommissionen havde modtaget de manglende oplysninger.

I tilfælde, hvor ansøgningerne er blevet indgivet efter den tiugers frist, som er fastsat i forordningen, er de blevet afvist af Kommissionen.

16. Kommissionen anmoder om yderligere bevillinger ved hjælp af et foreløbigt forslag til ændringsbudget (FF/ÆB), som budgetmyndighedens to parter tager stilling til (Rådet og Europa-Parlamentet) ⁽¹⁾.

24-25. De første fire ansøgninger til EUSF i 2002 bør betragtes adskilt og kan ikke bruges som benchmark, da de blev behandlet under ganske særlige omstændigheder. Der blev modtaget en komplet ansøgning på Kommissionens arbejdsprog på et meget tidligt tidspunkt, og de blev behandlet, mens forordningen stadig var under udarbejdelse, og de interne procedurer endnu ikke var fastlagt. Eftersom støttebetingelserne i forordningen blev fastsat på baggrund af disse fire katastrofer, var den krævede

vurderingsperiode ekstremt kort. Det meget store støttebeløb på 728 mio. EUR, som aldrig siden er blevet overgået, berettigede, at der ved hjælp af budgetproceduren blev vedtaget et særligt ændringsbudget. Det faktum, at gennemførelsesaftalerne blev undertegnet på Det Europæiske Råds møde (i København), vidner om den stærke politiske vilje og den usædvanlige karakter af de første tilfælde.

Den nuværende EUSF-forordning indeholder intet om et hurtigt beredskabsinstrument, men drejer sig kun om refinansiering af beredskabsudgifter, som allerede er afholdt af de nationale myndigheder.

36. Ifølge Kommissionens opfattelse er kriterierne i forordningen blevet anvendt på den klareste mulige måde (se de detaljerede kommentarer til tekstboks 3). Forordningens definition af en regional katastrofe er dog temmelig vag, og det er vanskeligt at opfylde betingelserne for at få sin ansøgning godkendt. Medlemsstaterne og Kommissionen investerer megen tid og mange bestræbelser i at forberede og vurdere ansøgninger vedrørende mindre regionale katastrofer, der som regel fører til afslag.

I alle de nævnte tilfælde, hvor Kommissionen foreslog, at der blev bevilget EUSF-midler, blev det godkendt af Rådet og Europa-Parlamentet.

Tekstboks 3. En af begrundelserne for at afvise ansøgningerne vedrørende skovbrande i 2005 var, at katastroferne ikke havde påvirket en større del af befolkningen. En anden begrundelse var, at de ikke havde haft nogen »alvorlig og langvarig indvirkning på livsvilkårene og den økonomiske stabilitet i regionen«.

⁽¹⁾ Jf. punkt 26 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning.

Prestige-olieforureningssagen, som Retten henviser til, kan ikke sammenlignes med nogen af de andre ansøgninger, som Kommissionen har behandlet, da Prestige-katastrofen skete til søs, hvor befolkningskriteriet ikke med rimelighed kan anvendes.

Som Retten fastslår, er det ikke i henhold til forordningen et krav, at civilbeskyttelsesordningen anvendes. Spørgsmålet om, hvorvidt civilbeskyttelsesordningen blev anvendt, kan derfor ikke have haft nogen betydning i de to tilfælde.

39. Den metode, der er blevet anvendt til at beregne tilskuddet, er blevet diskuteret i detaljer med Rådet og har aldrig givet anledning til kritik fra modtagerlandene.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

42. Spørgsmålene vedrørende behandlingsfristerne hænger sammen med de betingelser og procedurer, der er fastsat i forordningen om Solidaritetsfonden. Som det fremgår af den hidtidige erfaring er der grundlag — og ifølge Kommissionens opfattelse behov — for forbedringer, og Kommissionen fremsatte derfor i 2005 et forslag om revision af forordningen omfattende enklere og klarere kriterier for fondens anvendelse med kortere frister. Forslaget blev meget positivt modtaget af Europa-Parlamentet, men indtil videre har der ikke været nogen bevægelse i Rådet.

44. Ifølge Kommissionens opfattelse er kriterierne i forordningen blevet anvendt på den klareste mulige måde (se de detaljerede kommentarer til tekstboks 3). Forordningens definition af en regional katastrofe er dog temmelig vag, og det er vanskeligt at opfylde betingelserne for at få sin ansøgning godkendt. Medlemsstaterne og Kommissionen investerer megen tid og mange bestræbelser i at forberede og vurdere ansøgninger vedrørende mindre regionale katastrofer, der som regel fører til afslag. En af de væsentligste ændringer i forslaget om en ny forordning er derfor,

at der kun skal anvendes kvantitative grænser for, hvor stor skaden skal være, for at fonden kan anvendes, hvilket ville være til fordel for fondens gennemskuelighed. Med den foreslåede revision af forordningen for Solidaritetsfonden ville det for de nationale myndigheder være klarere, hvornår de kunne forvente støtte fra fonden til at afhjælpe følgerne af en katastrofe.

Med hensyn til retfærdighedsprincippet tages der hensyn til et lands velstand, navnlig ved definitionen af grænsen for en »større katastrofe«. Den metode, der er blevet anvendt til at beregne tilskuddet, er blevet diskuteret i detaljer med Rådet og har aldrig givet anledning til kritik fra modtagerlandene.

46. Kommissionen tilslutter sig Rettens anbefaling. Den bemærker imidlertid, at den umiddelbart efter forordningens vedtagelse offentliggjorde en vejledning for ansøgerlandene og i enkeltheder forklarede, hvordan den anvender forordningens bestemmelser. Ud fra et ønske om at forenkle proceduren og bidrage til at undgå forsinkelser på grund af for sent fremlagte oplysninger har Kommissionen udarbejdet et standardansøgningsskema samt en detaljeret ansøgningsvejledning. Begge dele er tilgængelige på InfoRegio's websted. I mange tilfælde er ansøgningerne imidlertid blevet fremsat »ad hoc«, uden at ansøgerstaterne på forhånd har haft kontakt med Kommissionen.

47. Kommissionen tilslutter sig Rettens anbefaling om at tage direkte kontakt med det organ, der forbereder ansøgningen. I standardansøgningsskemaet foreslår Kommissionen, at ansøgerstaten oplyser navnet på det organ, der indgiver ansøgningen, samt angiver en administrativ kontakt. I visse tilfælde har ansøgerstaterne i de sager, der indtil videre har været, foretrukket at kommunikere med Kommissionen via den faste repræsentation. Kommissionen har til hensigt at uddybe ansøgningsvejledningen med det formål at gøre de ansøgende organer opmærksomme på eventuelle risici for forsinkelser i proceduren og understrege betydningen af, at ansøgningen og alle andre dokumenter hurtigt indsendes til Kommissionen.